

Цілі навчальної діяльності відображені у навчальній робочій програмі дисципліни, вони відображають мету кожного заняття у навчально-методичних матеріалах, які використовують студенти (методичні вказівки до лабораторних занять, до самостійної роботи, конспект лекцій тощо). Загальні дидактичні цілі доповнюємо дрібнішими і більш конкретними, які реалізуються в процесі навчальної діяльності і залежать від таких суб'єктивних чинників, як рівень знань студентів, особливості їх темпераменту, особливі потреби чи побажання та ін. Ефективність досягнення цілей буде проаналізована у наступних публікаціях.

Впровадження інноваційних технологій навчання – ознака сучасного освітнього процесу. Воно ґрунтується на аналізі новітніх досягнень вітчизняної та світової педагогіки та власного досвіду викладання, і є ефективним тоді, коли обидва фактори враховуються.

Список використаних джерел: 1. Дудко Л.А. Роль інноваційних педагогічних технологій у становленні конкурентноспроможних спеціалістів / Л. А. Дудко // Мультиверсум. Філософський альманах. – К. : Центр духовної культури. – 2004. – № 39. – С. 78–84. 2. Мордоус І. О. Модульно-рейтингова система як один із шляхів підвищення якості професійної підготовки [Електронний ресурс] / І. О. Мордоус // Образовательное пространство и индивидуальность: современная дидактика, задания диагностики, оценка качества образования: материалы конф. – Режим доступу: <http://www.ukrdeti.com/firstforum/h30.html>. 3. Романишина Л. М. Система поетапного контролю навчальної діяльності студентів педагогічних університетів за модульно-рейтинговою технологією навчання з дисциплін природничого циклу: дис. д-ра пед. наук: 13.00.04 / Романишина Людмила Михайлівна. – К., 1997. – 417 с.

УДК 377.1

Дережа О.О., к.т.н., доцент, Дереза С.В., ст. викладач
Таврійський державний агротехнологічний університет

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ В КОНТЕКСТІ ЗБЛИЖЕННЯ НАВЧАННЯ З ВИРОБНИЦТВОМ

Анотація. Розглянуто значущість практичної підготовки майбутніх фахівців сільського господарства під час навчання у вищому навчальному

закладі. Аналізуються актуальні питання максимального приближення теоретичних знань, отриманих студентами під час навчання в університеті, до вимог роботодавців.

Ключові слова: вища освіта, навчальний заклад, ринок праці, роботодавець, теоретичні знання, практична підготовка, робочий семестр.

Система вищої освіти України зіткнулась з проблемами, пов'язаними з перехідним етапом розвитку: зниженням рівня якості, значним зниженням державного фінансування, недостатньою відповідністю освітніх послуг до потреб ринку праці тощо. Тому більше увага має приділятися необхідності підготовки висококваліфікованих кадрів відповідно до вимог ринку праці.

Як правило, роботодавці не залучені в процес розробки навчальних програм у вищому навчальному закладі. При цьому більшість з них розуміють, що саме від них вимагається додаткова підприємливість та зацікавленість у створенні тристоронніх партнерських проектів. А тому необхідно розробити механізми, які гарантують відповідність вищої освіти до потреб ринку. Для того, щоб ВНЗ могли гнучко реагувати на зміни, їм потрібно знаходитись у постійному діалозі з ринком праці, адже недостатня взаємодія з роботодавцями призводить до перенасичення кадрами, які на сьогодні не є в «попиті».

Якість вищої освіти, безумовно, є основою для створення єдиного простору вищої освіти незалежно від географічних кордонів. На Берлінській конференції міністрів освіти у 2003 році було наголошено, що згідно з принципами автономії навчальних закладів відповідальність за якість вищої освіти передусім лежить на кожному окремому навчальному закладі і, таким чином, забезпечується можливість перевірки системи навчання в національних рамках [1].

У Таврійському державному агротехнологічному університеті (ТДАТУ) створюються всі умови для розкриття потенціалу студентів та підвищення їх конкурентоспроможності на ринку праці завдяки реалізації ідеї інтеграції навчання з виробництвом, запозиченої у кращих університетів світу і адаптованої до наших умов. Впровадження її в навчальний процес за схемою «студент – робітник – бакалавр, інженер, магістр» дозволить разом з ґрунтовними теоретичними знаннями надавати студентам повноцінну практичну підготовку, роблячи їх освіченими, здатними до оновлення знань та практичних навичок, професійно мобільними з швидкою адаптацією до

змін ринкових умов та виробничих відносин. На сьогодні це досягається за рахунок:

- надання студентам протягом перших років навчання у ВНЗ робітничих професій, які відповідають майбутнім інженерним спеціальностям;

- моніторингу ринку праці регіонів України, ґрунтового вивчення потреб та вимог роботодавців різних секторів економіки та сільського господарства щодо практичних навичок і знань фахівця нової формації;

- працевлаштування студентів на другому та третьому курсах на робочі місця підприємств, організацій та фірм різної форми власності для проходження робочих семестрів у визначені графіком навчального процесу терміни і у відповідності до їх робітничих професій та законодавства України про працю згідно з отриманими ними робітничими кваліфікаціями, які присвоюються після складання державного кваліфікаційного іспиту зі спеціальної робітничої підготовки;

- проведення переддипломної практики студентів у місцях їх ймовірного майбутнього працевлаштування;

- залучення роботодавців до реальної участі в обговоренні та формуванні навчальних планів і програм, здійснення ними аудиту отриманих студентами знань та практичних навичок через участь у державних екзаменаційних комісіях тощо.

Таким чином, можемо констатувати, що реалії сьогодення молодих спеціалістів в умовах, коли закінчилося централізоване сприяння їх практичній підготовці під час навчання та працевлаштуванню після закінчення ВНЗ, підтверджують змістовність вищенаведеного підходу до організації навчального процесу та виробничих відносин, який в кінцевому підсумку створює фахівця відповідно до вимог сучасного виробництва, а також передумови для завоювання ринку праці студентами і випускниками ТДАТУ.

Список використаних джерел: 1. Журавський В.С. Болонський процес: головні принципи входження в Європейський простір вищої освіти / В.С. Журавський, М.З. Згуровський. – К.: ІВЦ «Видавництво «Політехніка», 2003. – 200 с.